

liggende Forslag fjernere fra det af Folkethinget vedtagne end det oprindelig af Regjeringen forelagte. Ganske vist er denne Afvigelse for en Del foranlediget ved nye, fra Regjeringen under Forhandlingerne tilkomne Forslag, som ere tiltraadte, men i ethvert Fald, saaledes er det. — Jeg skjønner ikke rettere — og saaledes har Sagen ogsaa staaet for det Flertal i Finantsudvalget, som indstiller denne Række Ændringsforslag — end at vi, dersom Folkethinget troede, at det i Følge de foreliggende Omstændigheder maatte følge den høie Regjering, som har faaet Landsthinget med til dette Forslag, for indeværende Finantsaar i alt Væsentligt vilde have opgivet vor Indflydelse paa Finantslovens Bestaaenhed, og vilde have skabt et Præcedens for Fremtiden, der var til liden Opbyggelse for Folkethingets rette konstitutionelle Stilling. Flertallet i Udvalget har derfor antaget, at da man, selv om der kunde være forskellige Meninger om enkelte Punkter, iøvrigt i alt Væsentligt maatte finde, at det af Folkethinget vedtagne Forslag var et saadant, der tilfredsstillede Statshusholdningens forskellige Krav paa de aandelige og materielle Omraader, traf man det høie Things Mening ved at stille Ændringsforslag, gaaende ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, i hvilken det sidst blev vedtaget her. Jeg skal nu kortelig omtale de fremsatte Ændringsforslag, der paa fire nær ere foranledigede ved Behandlingen i det andet Thing, hvor Forandringerne ere fremkomne ved Initiativ dels af Landsthinget selv og dels af Regjeringen. Under § 2 har Regjeringen fremsat Begjæring om et lille Beløb af 500 Kr., hvilket Flertallet som bekendt modsætter sig for ikke at anerkende Finantsministerens Berettigelse til uden Bevilling at overlade Domænebygninger til anden Brug, og af Hensyn til, at der ikke har foreligget nogen Oplysning om de paagjældende Bygningers Forhold til hinanden eller Brugene af de her omhandlede Bygninger. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, der vedrører Forslag, som ere indbragte dels af Landsthinget og dels af Regjeringen, maa jeg henholde mig til den Bemærkning, Udvalgets Flertal har fremsat i sin Erklæring, nemlig at vort Forslag ikke sigter til at indskrænke eller at forandre Administrationens Myndighed, mer. kun til at aflasse stedsfindende Misbrug, hvilket er en Opgave, der selvfølgelig ligger for Bevillingsmyndigheder, navnlig under Behandlingen af Finantsloven. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 3, der angaar et af de meget omtalte 5 Punkter. Jeg skal da gjøre opmærksom paa, at Flertallets Stilling hertil ved 3die Behandling var den, at man, hvis denne Sag derved kunde have fundet sin Afgjørelse, vilde have tilraadet, at ikke blot den faste Løn bevilgedes helt paa § 24, men at der i det Hele taget paa § 2 og § 24 bevilgedes et Beløb af 10,481 Kr. til Bestribelse ved Konstitution af

dette lille Amtsforvalterembede. Af dette Beløb vil der, selv efter meget høi Beregning, medgaa til Kontorudgifter 4,300 Kr., og der bliver altsaa tilbage c. 6,000 Kr. til Anvendelse for Ministeren ved Konstitution i dette Embede. Ganske vist har Flertallet den Gang udtalt, og mener endnu, at der ved en fornuftig Anvendelse af Reglerne i den almindelige Lønningslov for Konstitution vilde blive sparet ikke lidt af disse 6,000 Kr.; men de staa i alt Fald til Ministerens Raadighed. Det Numer, der er gjort af denne Sag, som om Staten vilde blive ryistet i sin Grundvold, hvis der ikke bevilgedes mere end 10,481 Kr. til Bestyrelsen af dette Embede, har Udvalgets Flertal været ude af Stand til at fatte. Der forelaa, saaledes som Flertallet har fult sig ved 3die Behandling, kun Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde gaa med Finantsministeren til ved Finantsloven at nedsette de mere løse Indtægter med 1,140 Kr. i Stedet for med ca. 3,300 Kr., og Finantsministerens Forslag er altsaa lige saa meget og lige saa lidt noget Principspørgsmaal som Flertallets Forslag. Begge ere en Sjønsag, og jeg gad vide, hvorledes den høitærede Finantsminister vil kunne forklare det anderledes. At en saadan Afkortning paa § 24 skulde være utilstedelig paa Finantsloven, indrømmer selvfølgelig Flertallet ikke paa den Maade; men det ligger ikke for efter den Stilling, Flertallet tidligere har indtaget og endnu indtager. Det vil altsaa bero paa Finantsministerens Erklæring, om han ønsker dette Spørgsmaal afgjort ved at tiltræde Flertallets Forslag under Nr. 3. I dette Tilfælde er jeg bemyndiget af Udvalgets Flertal til at tage det i Forbindelse dermed staaende Forslag til § 24 tilbage; i andet Tilfælde anbefaler jeg dem begge til Vedtagelse. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 angaaende Fritagelse for Løds af Salt til Sodafabrikken i Aalborg kan jeg henvise til den korte Bemærkning i Erklæringen, hvorefter Flertallet ikke kan finde, at der for Folkethinget er nogen som helst Anledning til at fravige den Stilling til dette Spørgsmaal, som til 3die Behandling blev vedtagen endog i Overensstemmelse med Finantsministeren. — Til § 6 foreligger der under Nr. 5 til Nr. 13 en hel Række tidligere bekendte Forslag. Jeg skal ikke omtale disse nærmere, men henholde mig til den tidligere Behandling angaaende disse Spørgsmaal. Kun skal jeg bemærke, at, naar Ministeren i det andet Thing har staaet paa, at alle disse Poster væsentligt ere af kalkulatorisk Bestaaenhed, saa har han ganske vist dermed ikke sagt, at han er berettiget til at anse dem for kalkulatoriske. Der er, oprigtig paa, at anse Poster for at være af kalkulatorisk Bestaaenhed og at anse dem for saaledes kalkulatorisk opførte, at man kan overfride dem endog uden at søge særlig Tillegsbewilling. Det Sidste har Ministeren ikke sagt, og der er altsaa ikke nu nogen Anledning til at